

РЕШЕНИЕ

№ 5061

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г К

при участието на секретаря М С

като разгледа докладваното от Г К Гражданско дело № 20231110159877 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно и пасивно субективно съединени иски с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.153,ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД от Т СЕИК *****,със седалище и адрес на управление С,представявано от А А и И Е,срещу С. Г. Г.,ЕГН *****,и Б. Г. Г.,ЕГН *****,с искане да бъде постановено решение,с което да бъде признато за установено,че съществува вземане на ищеца в размер от 2451,21 лева главница за топлинна енергия за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането,286,74 лева лихва за забава за периода 05.09.2021 г. до 11.05.2023 г.,30,21 лева сума за дялово разпределение за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането,5,78 лева мораторна лихва за периода 16.07.2020 г. до 11.05.2023 г.,от които спрямо С. Г. Г. е претендирана сума от 1225,60 лева главница за топлинна енергия, 143,37 лева мораторна лихва върху главница за топлинна енергия,15,10 лева сума за дялово разпределение и 2,89 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение,а спрямо Б. Г. Г. - сума от 1225,61 лева главница за топлинна енергия, 143,37 лева мораторна лихва върху главница за топлинна енергия,15,11 лева сума за дялово разпределение и 2,89 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение.

В исковата молба се твърди,че между страните съществува договорно правоотношение относно доставка и продажба на топлинна енергия за топлоснабден имот в ***** като ответниците са клиенти на топлинна енергия в качеството им на съсобственици на имота при равни дялове. Сочи се,че за процесния период ответниците са допуснали неизпълнение на своите

договорни задължения и неиздължената главница възлиза на 2451,21 лева. С оглед това, че цената не е заплатена в срок ищецът твърди, че е начислявал мораторна лихва. С исковата молба са претендирани и парични суми за дялово разпределение и мораторна лихва върху сума за дялово разпределение. Исковата претенция се основава на твърдения, че вземането е претендирано по реда на заповедното производство, но с оглед депозирано възражение е налице правен интерес от предявяване на установителните иски. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да уважи предявените иски.

В срока за подаване на писмен отговор е постъпил такъв от ответниците чрез процесуалния им представител, с който оспорват съществуването на облигационно правоотношение, защото не са сключвали договор и не живеят в имота. Ответниците не оспорват количеството топлинна енергия и цената, която е начислена счетоводно, но сочат, че не се явяват пасивно легитимирани да отговарят за заплащане цената на доставена топлинна енергия. Сочи се, че не е дължима сума за сградна инсталация, тъй като са отменени разпоредбите от наредбата, регламентиращи начина, по който се изчислява сградна инсталация. Формулирано е възражение за изтекла погасителна давност. Оспорена е дължимостта на мораторна лихва с довод, че клаузата, регламентираща дължимост на лихвата е неправопавна. Ответниците молят съда да постанови решение, с което да бъдат отхвърлени исковите.

Третото лице помагач Т С намира исковите за доказани по основание и по размер.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК, приема за установено следното :

Със заявление по реда на чл.410 от ГПК Т С претендира от С. Г. Г. и Б. Г. Г. сумите от 2451,21 лева главница за топлинна енергия за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г., 286,74 лева мораторна лихва за периода 15.09.2021 г. до 11.05.2023 г., 30,21 лева сума за дялово разпределение за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г., 5,78 лева лихва за забава за периода 16.07.2020 г. до 11.05.2023 г. Искането е уважено с издадената заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 29411/2023 г. по описа на СРС, 42 състав.

Представени са общи условия на Т С за продажба на топлинна енергия за битови нужди.

Видно от удостоверение за наследници, Г М Г. е починал като вдовец и е оставил като наследници по закон децата си Б. Г. и С. Г..

С нотариален акт от 25.09.1969 г. Г М Г. се легитимира като собственик на *****.

Установява се от договор, сключен между Т С, като изпълнител, и етажните собственици в сградата бл.23 на ж.к.“Хиподрума“, като възложители, че е постигнато съгласие изпълнителят да реализира дялово разпределение на топлинна енергия, а възложителите се съгласили да поставят индивидуални разпределители. Договорът е сключен в изпълнение на прието решение от общото събрание на етажните собственици.

Приети са по делото общи фактури с получател Г М Г., издадени от Т С.

Видно от договор от 03.06.2020 г., сключен между Т С и Т С, страните са постигнали съгласие да бъдат обвързани от договорно правоотношение, според което Т С приема да реализира дялово разпределение на топлинна енергия, а Т С се съгласява да заплаща възнаграждение.

С решение № 7276/03.07.2023 г., постановено по адм. дело № 746/2021 г. по описа на Върховния административен съд е отменена т.6.1.1 от Методиката, Приложение към чл.61, ал.1 от Наредба № Е-РД-04-1/12.03.2020 г. Решението подлежи на обжалване пред петчленен състав на ВАС в четиринадесетдневен срок от съобщаването му.

С определение на съда е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните, че потребеното количество топлинна енергия за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г. възлиза на 2451,21 лева.

Приети са по делото протоколи за неосигурен достъп за отчет на *****.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Искът с правно основание чл.422 от ГПК, вр.чл.415 от ГПК е законодателно регламентиран като положителен установителен иск, съгласно който се цели да бъде установено дали съществува вземането, за което е издадена заповедта за изпълнение, когато срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение или е връчена чрез залепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК. Правната уредба на иска като положителен установителен иск означава, че е възложено в тежест на ищеца провеждането на доказване за наличието на материалноправни предпоставки за уважаване на иска – да бъде доказано, че съществува договорно правоотношение относно доставка и продажба на топлинна енергия, да бъде установено доставеното количество топлинна енергия и цената на същата, докато в тежест на ответника е възложено доказването, че са изпълнили точно своите договорни задължения или са налице обстоятелства, изключващи дължимост на паричната сума. Законът регламентира фикция, че искът се счита предявен на датата на подаване на заявлението, когато исковата молба е постъпила в едномесечен срок от съобщението с указания за предявяване на иск, т.е. искът се счита предявен на 31.05.2023 г.

Обсъдени в съвкупност, доказателствата по делото позволяват да бъде възприето, че между страните съществува договорно правоотношение – дружеството ищец реализира дейност по доставка и продажба на топлинна енергия, а ответниците Г. и Г. са клиенти на топлинна енергия като собственици на топлоснабдения имот. Не може да бъде споделен доводът на ответниците чрез процесуалния им представител, че договорно правоотношение не съществува, защото не е сключен формален писмен договор. Законът не поставя изискване за наличието на писмен договор за продажба на топлинна енергия, а договорното правоотношение съществува със собственика или с носителя на вещно право на ползване, когато имотите са топлоснабдени към влизане в сила на закона. Предвид това, че е представен нотариален акт, с който наследодателят на ответниците се легитимира като собственик на имота, както и при съобразяване, че ответниците са негови

низходящи по права линия от първа степен,съдът приема,че ответниците притежават по $\frac{1}{2}$ идеална част от правото на собственост върху имота,съответно имат качеството клиенти на топлинна енергия. Съгласно чл.153,ал.1 от ЗЕ клиент на топлинна енергия е собственикът или носителят на вещно право на ползване,т.е. именно ответниците като съсобственици на имота са клиенти на топлинна енергия и отговарят за заплащане цената на доставена топлинна енергия. Изводът на съда не се променя предвид довода на ответниците,че не живеят в имота,тъй като обстоятелството от кого е реализирана фактическа власт върху имота е ирелевантно към въпроса между кои страни съществува договорно правоотношение. С оглед това,че ответниците не твърдят да са предоставили имота на облигационно основание на друго лице,нито твърдят това лице да е сключило договор с ищцовото дружество,поради което именно ответниците се явяват пасивно легитимирани да отговарят за заплащане цената на доставена топлинна енергия. Разпоредбата на чл.150 от ЗЕ предвижда,че правата и задълженията на страните се регламентират от общите условия на дружеството доставчик. Страните не твърдят,нито доказват да са уговорили индивидуални условия,което означава,че приложение намират общите условия. За да бъде изпълнението точно,необходимо е цената да е заплатена в срока по общите условия. В хода на производството ответниците Г. и Г. не твърдят да са заплатили цената или част от същата,поради което съдът намира исковата претенция за доказана по основание. С оглед това,че е отделено като безспорно и ненуждаещо се от доказване в отношенията между страните,че доставеното количество топлинна енергия е на стойност 2451,21 лева,съдът приема,че исковете за главница за топлинна енергия се явяват и доказани по размер. При липсата на оспорване начина на определяне количеството топлинна енергия и с оглед това,че е безспорно прието,че главницата възлиза на 2451,21 лева,исквата претенция подлежи на уважаване. Изводът на съда не се променя предвид доводите на ответниците в писмения отговор,че не е дължима парична сума за топлинна енергия,отдадена от сградна инсталация,в която насока следва да бъде взето предвид,че решението,с което се отменя подзаконов нормативен акт действа занапред,а и същевременно не се явява доказано,че решението е влязло в сила,тъй като представеното от ответниците решение се явява обжалваемо,а не са представени доказателства за влизането му в сила. Предвид това,че съдебното решение е постановено през 2023 г,т.е. след процесния период,към процесния период е налице основание да бъде начислена,респективно да бъде заплатена от клиентите на топлинна енергия топлинна енергия,отдадена от сградна инсталация. По изложените съображения съдът намира,че исковете за главница за топлинна енергия следва да бъдат уважени – спрямо ответницата Г. за сумата от 1225,60 лева,а спрямо ответника Г. – за сумата от 1225,61 лева. Софийският районен съд намира,че исковете,предявени за заплащане сума за дялово разпределение са доказани по основание и по размер и подлежат на уважаване за сумите от 15,10 лева спрямо ответницата Г. и 15,11 лева спрямо ответника Г.. Съгласно чл.12,т.1 и чл.36,ал.2 от общите условия цената на топлинна енергия подлежи на заплащане от купувача на доставчика на топлинна енергия. Съдът,отчитайки представеното извлечение от счетоводна сметка,в което са отразени месечните задължения за заплащане сума за дялово разпределение,както и като съобрази,че ответниците не доказват да са

заплатили сумите за дялово разпределение,намира,че исковите подлежат на уважаване. Изводът на съда за основателност на исковите за заплащане на главница за топлинна енергия и на сума за дялово разпределение обуславя разглеждането на своевременно формулираното в писмения отговор възражение за настъпила погасителна давност. Погасителната давност е регламентирана в полза на длъжника на парична сума,който може да се позове на настъпила давност,ако в определен период от време,считано от настъпване изискуемост на вземането,кредиторът бездейства. Приложимата погасителна давност за вземания за топлинна енергия е тригодишната давност съгласно приетото Тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС по тълк.дело № 3/2011 г. В конкретния случай исковите се явяват предявени на 31.05.2023 г.,което означава,че възражението за давност е неоснователно. С оглед обстоятелството,че най-старите претендирани парични суми са начислените главници за топлинна енергия и сума за дялово разпределение за м.05.2020 г.,както и като отчете наличието на предвиден срок за плащане на задължението за топлинна енергия – 45 дни,считано от изтичане месеца на доставка,съдът счита,че не са налице погасени по давност парични суми,защото към датата на предявяване на иска не е изминал период,по-дълъг от три години.

Уважаването на иск с правно основание чл.86 от ЗЗД е обусловено от доказване,че парично задължение не е изпълнено и за периода на забава длъжникът отговаря пред кредитора. Когато задължението има падеж или срок за изпълнение,считано от датата,следваща падежната дата или последния ден от срока,длъжникът се явява в забава,а ако задължението няма предвиден падеж или срок,кредиторът трябва да отправи покана,за да постави в забава длъжникът. Съдът счита,че исковите за заплащане мораторна лихва върху сума за дялово разпределение подлежат на отхвърляне,защото общите условия на доставчика не регламентират срок за изпълнение,а същевременно ищецът не доказва да е канил ответниците да изпълнят,с което да ги е поставил в забава. Така мотивиран,съдът приема,че исковите подлежат на отхвърляне – за мораторна лихва в размер на по 2,89 лева,претендирана от всеки от ответниците. Софийският районен съд приема,че исковите за заплащане мораторна лихва върху главница за топлинна енергия са доказани по основание и по размер. Според общите условия на ищеца,които намират приложение,защото страните не са уговорили индивидуални условия,цената на доставена топлинна енергия следва да бъде заплатена в срок от 45 дни,считано от изтичане месеца на доставката. Съдът счита,че клаузата,с която се уговаря заплащане на задължението в определен срок след изтичане месеца,в който е ползвана топлинната енергия не може да бъде възприета като неравноправна,а доводът,че за да разбере размера на задължението си клиентът следва да разполага с техническо средство,обезпечаващо достъп до интернет съдът счита за неоснователен при съобразяване общоизвестната и публична информация относно това каква част от домакинствата в София разполагат с достъп до интернет,както и при отчитане наличието на множество публични места в София,в които е налице достъп до интернет,в това число безплатен,намира,че клаузата от общите условия не се явява неравноправна. При това положение и като отчете,че ответниците не са изпълнили задължението си за заплащане на главницата за топлинна енергия в срок,исковите за мораторна лихва върху главница за топлинна енергия

подлежат на уважаване – за сумите от по 143,37 лева.

При този изход на делото и като съобрази, че и двете страни претендират присъждането на съдебноделоводни разноски, а и при отчитане уважената и отхвърлена част от исковете, съдът намира, че в полза на ищеца следва да бъдат присъдени 105,27 лева за заповедното производство и 472,26 лева за исковото производство, а в полза на ответниците – 1 лев заплатено адвокатско възнаграждение за ответника Г. и 1 лев адвокатско възнаграждение в полза на адв. Аврамова за предоставена безплатно правна помощ на ответницата Г..

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК, вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.79 от ЗЗД, вр.чл.153, ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД по отношение на С. Г. Г., ЕГН *****, с адрес С, че съществува вземане на Т СЕИК *****, със седалище и адрес на управление С, представлявано от А А и И Е в размер от 1225,60 лева (хиляда двеста двадесет и пет лева и шестдесет стотинки) главница за топлинна енергия за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г., 143,37 лева (сто четиридесет и три лева тридесет и седем стотинки) мораторна лихва върху главница за топлинна енергия за периода 15.09.2021 г. до 11.05.2023 г., 15,10 лева (петнадесет лева и десет стотинки) сума за дялово разпределение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска – на 31.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 29411/2023 г. по описа на СРС, 42 състав като **отхвърля** иска за сумата от 2,89 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК, вр.чл.415 от ГПК, вр.чл.79 от ЗЗД, вр.чл.153, ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД по отношение на Б. Г. Г., ЕГН *****, с адрес С, че съществува вземане на Т СЕИК *****, със седалище и адрес на управление С, представлявано от А А и И Е в размер от 1225,61 лева (хиляда двеста двадесет и пет лева шестдесет и една стотинки) главница за топлинна енергия за периода м.05.2020 г. до м.04.2022 г., 143,37 лева (сто четиридесет и три лева тридесет и седем стотинки) мораторна лихва върху главница за топлинна енергия за периода 15.09.2021 г. до 11.05.2023 г., 15,11 лева (петнадесет лева и единадесет стотинки) сума за дялово разпределение, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска – на 31.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 29411/2023 г. по описа на СРС, 42 състав като **отхвърля** иска за сумата от 2,89 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение.

ОСЪЖДА С. Г. Г., ЕГН *****, и Б. Г. Г., ЕГН *****, с адрес С, да заплатят на основание чл.81 от ГПК, вр.чл.78, ал.1 от ГПК на Т СЕИК *****, със седалище и адрес на управление С, представлявано от А А и И Е, сумите от 105,27 лева (сто и пет лева двадесет и седем стотинки) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за

заповедното производство и 472,26 лева (четиристотин седемдесет и два лева двадесет и шест стотинки) сторени съдебноделоводни разноси и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство.

ОСЪЖДА Т СЕИК *****,със седалище и адрес на управление С,представлявано от А А и И Е да заплати на основание чл.81 от ГПК,вр.чл.78,ал.3 от ГПК на Б. Г. Г.,ЕГН *****,с адрес С,сумата от 1 (един) лев адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Т СЕИК *****,със седалище и адрес на управление С,представлявано от А А и И Е да заплати на адв.Р А,с адрес С,сумата от 1 (един) лев за предоставена правна помощ по реда на чл.38,ал.2 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач Т С.

Съдия при Софийски районен съд: _____